Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (üheksas koda)

12. september 2018 *

Avalik teenistus – Lepingulised töötajad – Töölevõtmine – Sisekonkurss – Assistentide reservnimekirja koostamine – Konkursile lubamise tingimus, mis puudutab tegevusüksust, kuhu hageja on kandideerimisavalduste esitamise tähtpäeva seisuga määratud – Konkursi katsetele mittelubamine

Kohtuasjas T-79/17,

Alain Schoonjans, Euroopa välisteenistuse lepinguline töötaja, elukoht Brüssel (Belgia), esindajad: advokaadid S. Orlandi ja T. Martin,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: G. Berscheid ja L. Radu Bouyon,

kostja,

mille ese on ELTL artiklil 270 põhinev nõue, milles palutakse esiteks tühistada sisekonkursi COM/02/AST/16 (AST 2) komisjoni otsus, millega hageja kandideerimisavaldus tagasi lükati, ja teiseks hüvitada kahju, mis hagejale väidetavalt tekitati,

ÜLDKOHUS (üheksas koda),

koosseisus: koja president S. Gervasoni, kohtunikud K. Kowalik-Bańczyk ja C. Mac Eochaidh (ettekandja),

kohtusekretär: ametnik M. Marescaux,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 19. jaanuari 2018. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

otsuse

Vaidluse taust

1 Hageja Alain Schoonjans töötas Euroopa Komisjonis 1. detsembrist 2010 kuni 30. novembrini 2013 tegevusüksuse III lepingulise töötajana, 1. detsembrist kuni 31. detsembrini 2013 asendustöötajana, 1. jaanuarist 2014 kuni 15. septembrini 2015 uuesti tegevusüksuse III lepingulise töötajana ja lõpuks 16. septembrist 2015 kuni 31. detsembrini 2016 tegevusüksuse IV lepingulise töötajana.

2 Komisjon avaldas 9. veebruaril 2016 teate katsetel põhineva sisekonkursi kohta, et koostada palgaastme 2 sekretäride/kantseleitöötajate (AST/SC 2), palgaastme 2 assistentide (AST 2) ja palgaastme 6 administraatorite (AD 6) reservnimekiri (edaspidi „konkursiteade“). Kolme nimetatud konkursi vastavad viited olid järgmised: COM/01/AST-SC/16 (AST/SC 2) – Sekretärid/kantseleitöötajad, COM/02/AST/16 (AST 2) – Assistendid ja COM/03/AD/16 (AD 6) – Administraatorid.

3 Konkursiteate III jaotise „Kandidaadile esitatavad nõuded“ artikli 2.1 punktis c oli kandidaatide teenistusliku staatuse kohta muu hulgas ette nähtud järgmist:

„[Te peate] olema vähemalt kuue kuu jooksul enne elektroonilise registreerimise tähtpäeva töötanud tegevusüksuses, mida nõutakse III jaotise artiklis 2.2 konkursil, kus te kandideerite, või olema töötanud kogu või osa eelnimetatud kuuekuulisest perioodist kõrgemas tegevusüksuses.

Nõutud kuue kuu hulka arvatakse perioodid, mil ollakse „aktiivses“ teenistussuhtes, „puhkusel seoses sõjaväeteenistusega“, „lapsehooldus- või perepuhkusel“, „lähetuses teenistuse huvides“ või „lähetuses isiku enda taotlusel“ (esimese kuue kuu jooksul lähetuses isiku enda taotlusel) [Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade] artikli 37 ja sellele järgnevate artiklite tähenduses.“

4 Konkursiteate sama jaotise artiklis 2.2 oli tegevusüksuste ja kandidaatide palgaastmete kohta ette nähtud järgmist:

„Elektroonilise registreerimise tähtpäeval peate Te kuuluma järgmistesse tegevusüksustesse:

COM/01/AST-SC/16 (AST/SC 2) – ametnik või ajutine teenistuja tegevusüksuses AST/SC või lepinguline töötaja tegevusüksuses GFII.

COM/02/AST/16 (AST 2) – ametnik või ajutine teenistuja tegevusüksuses AST või lepinguline töötaja tegevusüksuses GFIII.

COM/03/AD/16 (AD 6) – ametnik või ajutine teenistuja tegevusüksuses AD või lepinguline töötaja tegevusüksuses GFIV.“

5 Hageja esitas kindlaks tegemata kuupäeval avalduse sisekonkursil COM/02/AST/16 (AST 2) kandideerimiseks.

6 Sisekonkursi COM/02/AST/16 (AST 2) komisjon andis hagejale 11. aprillil 2016 teada oma otsusest tema kandideerimisavaldus tagasi lükata (edaspidi „vaidlustatud otsus“), kuna ta ei vasta konkursiteates määratud tingimusele, et ta peab olema elektroonilise registreerimise tähtpäeva seisuga määratud tegevusüksusesse III (edaspidi „vaidlusalune tingimus“).

7 Hageja esitas 11. juulil 2016 vaidlustatud otsuse peale kaebuse.

8 Ametisse nimetav asutus jättis 27. oktoobri 2016. aasta otsusega, mille hageja sai kätte samal päeval, hageja kaebuse rahuldamata.

Menetlus ja poolte nõuded

9 Hageja esitas käesoleva menetluse algatamiseks hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 6. veebruaril 2017.

10 Hageja palus 14. veebruari 2017. aasta kirjas, et tema kohtuasi liidetaks vastavalt Üldkohtu kodukorra artiklile 68 omavahelise seotuse tõttu kohtuasjaga T-55/17, Healy *vs.* komisjon, ja kohtuasjaga T-73/17, RS *vs.* komisjon.

11 15. veebruari 2017. aasta kirjas paluti komisjonil esitada käesoleva kohtuasja ning kohtuasja T-55/17, Healy *vs.* komisjon, ja kohtuasja T-73/17, RS *vs.* komisjon, võimaliku liitmise kohta oma seisukohad.

12 Komisjon esitas 5. aprillil 2017 kostja vastuse.

13 Hageja märkis 18. mai 2017. aasta kirjas, et ta loobub repliigi esitamisest.

14 Hageja esitas 30. mai 2017. aasta kirjas taotluse kohtuistungi pidamiseks.

15 Üldkohtu üheksanda koja president tegi 14. novembril 2017 otsuse käesolevat kohtuasja ning kohtuasja T-55/17, Healy *vs.* komisjon, ja kohtuasja T-73/17, RS *vs.* komisjon, mitte liita.

16 Poolte kohtukõned ja Üldkohtu küsimustele antud vastused kuulati ära 19. jaanuari 2018. aasta kohtuistungil.

17 Hageja palub Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus;

– mõista komisjonilt väidetavalt tekitatud mittevaralise kahju hüvitamiseks hageja kasuks välja 5000 eurot;

– mõista kohtukulud välja komisjonilt.

18 Komisjon palub Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

Tühistamisnõue

Poolte argumendid

19 Hageja esitab vaidlustatud otsuse vastu esitatud nõude põhjendamiseks väite, et vaidlusalune tingimus on õigusvastane, kuna see on Euroopa Liidu muude teenistujate teenistustingimuste (edaspidi „muude teenistujate teenistustingimused“) artikli 82 lõikega 7 ja Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad“) artikli 27 esimese lõiguga vastuolus.

20 Esiteks leiab hageja, et muude teenistujate teenistustingimuste artikli 82 lõike 7 teise lause sõnastus on üheselt mõistetav ega anna komisjonile mingit kaalutlusõigust, sätestades, et tegevusüksuse IV lepingulised töötajad võivad osaleda muu hulgas palgaastmetele AST 1–AST 4 toimuvatel konkurssidel.

21 Käesolevas asjas nähti aga konkursiteates ette, et üksnes tegevusüksuse III lepingulised töötajad võivad osaleda palgaastme AST 2 konkursil. Järelikult rikkus komisjon muude teenistujate teenistustingimuste artikli 82 lõike 7 teist lauset ja seega, kuna konkursiteade tuleb lugeda õigusvastaseks, tuleb vaidlustatud otsus tühistada.

22 Teiseks leiab hageja, et isegi kui oletada, et vaidlusalune tingimus on muude teenistujate teenistustingimuste artikli 82 lõikega 7 kooskõlas, on ta siiski vastuolus personalieeskirjade artikli 27 esimese lõiguga, kuna sellega piiratakse põhjendamatult ja igal juhul ebaproportsionaalselt isikute ringi tööle võtmisel.

23 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

Üldkohtu hinnang

24 Personalieeskirjade artikli 27 esimene lõik sätestab:

„Ametnike töölevõtmisel lähtutakse eesmärgist võtta institutsiooni teenistusse võimalikult võimekad, tulemuslikult töötavad ja sõltumatud ametnikud, kes valitakse liidu liikmesriikide kodanike hulgast võimalikult laialt geograafiliselt alalt. Ühtegi ametikohta ei eraldata konkreetse liikmesriigi kodanikele.“

25 Personalieeskirjade artikli 29 lõike 1 neljas lõik sätestab:

„Säilitades põhimõtte, et valdav enamik ametnikke võetakse tööle avaliku konkursi korras, võib ametisse nimetav asutus või ametiisik erandina punktist d ja ainult erandjuhul korraldada institutsioonis sisekonkursi, mis on avatud ka [muude teenistujate teenistustingimuste] artiklites 3a ja 3b määratletud lepingulistele töötajatele. Viimati nimetatud töötajate kategooria suhtes kehtivad kõnealuse võimaluse osas piirangud vastavalt [muude teenistujate teenistustingimuste] artikli 82 lõikele 7, ja piirangud konkreetsete ülesannete osas, mida ta oli volitatud lepingulise töötajana täitma.“

26 Kõigepealt tuleb meenutada konkursi korraldamise tingimusi ja korda käsitlevas kohtupraktikas esitatud põhimõtteid.

27 Esiteks on konkursiteate peamine eesmärk teavitada asjast huvitatud isikuid nii täpselt kui võimalik asjaomase ametikoha täitmiseks nõutavatest tingimustest, et nad saaksid hinnata, kas nad saavad kandideerida (vt 31. jaanuari 2006. aasta kohtuotsus Giulietti *vs.* komisjon, T-293/03, EU:T:2006:37, punkt 63 ja seal viidatud kohtupraktika).

28 Teiseks on institutsioonil sellega seoses ulatuslik kaalutlusõigus, et määrata kindlaks täidetavate ametikohtade jaoks nõutavate oskuste kriteeriumid ning vastavalt nendele kriteeriumidele ja teenistuse huvides konkursi korraldamise tingimused ja kord (vt selle kohta 9. oktoobri 2008. aasta kohtuotsus Chetcuti *vs.* komisjon, C-16/07 P, EU:C:2008:549, punktid 76 ja 77 ning seal viidatud kohtupraktika; 31. jaanuari 2006. aasta kohtuotsus Giulietti *vs.* komisjon, T-293/03, EU:T:2006:37, punkt 63 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 13. detsembri 2006. aasta kohtuotsus Heus *vs.* komisjon, T-173/05, EU:T:2006:392, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).

29 Institutsioonidele konkursi korraldamisel ja eelkõige konkursile lubamise tingimuste kindlaksmääramisel antud kaalutlusõigust tuleb siiski teostada kooskõlas personalieeskirjade artikli 27 esimese lõigu ja artikli 29 lõike 1 imperatiivsete sätetega. Personalieeskirjade artikli 27 esimeses lõigus on imperatiivselt sätestatud töölevõtmise eesmärk ja personalieeskirjade artikli 29 lõikes 1 on imperatiivselt kehtestatud menetlusraamistik, millest tuleb vabade ametikohtade täitmisel lähtuda. Järelikult tuleb kõnesolevat kaalutlusõigust alati teostada täidetava ametikohaga seotud nõuetest ja üldisemalt teenistuse huvidest lähtudes (vt 13. detsembri 2006. aasta kohtuotsus Heus *vs.* komisjon, T-173/05, EU:T:2006:392, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika; vt samuti selle kohta 17. novembri 2009. aasta kohtuotsus Di Prospero *vs.* komisjon, F-99/08, EU:F:2009:153, punktid 28 ja 29 ning seal viidatud kohtupraktika).

30 Mis puutub konkreetselt tingimustesse, mis piiravad kandidaatide konkursile registreerimist, siis ehkki on tõsi, et need võivad piirata institutsiooni võimalusi võtta tööle parimaid kandidaate personalieeskirjade artikli 27 esimese lõigu tähenduses, ei tähenda see siiski veel, et igasugune tingimus, mis sellist piirangut sisaldab, on nimetatud artikliga vastuolus. Nimelt annavad administratsiooni kaalutlusõigus konkursside korraldamisel ja teenistuse huvid üldisemalt institutsioonile võimaluse kehtestada tingimused, mida ta sobilikuks peab ja mis hoolimata sellest, et need piiravad kandidaatide pääsemist konkursile ja seega paratamatult ka registreeritud kandidaatide arvu, ei kätke endas siiski riski, et ohustatakse eesmärki tagada nende kandidaatide registreerimine, kes on personalieeskirjade artikli 27 esimese lõigu tähenduses võimalikult võimekad, tulemuslikud ja sõltumatud (vt selle kohta 17. novembri 2009. aasta kohtuotsus Di Prospero *vs.* komisjon, F-99/08, EU:F:2009:153, punkt 30).

31 Sellega seoses, nagu komisjon väidab, on kohtupraktikas varem asutud seisukohale, et puudub kohustus lubada institutsiooni sisekonkursile kõik isikud, kes selle institutsiooni teenistuses töötavad. Nimelt riivaks niisugune kohustus institutsiooni ulatuslikku kaalutlusõigust (vt selle kohta 9. oktoobri 2008. aasta kohtuotsus Chetcuti *vs.* komisjon, C-16/07 P, EU:C:2008:549, punktid 70–76, ning 24. septembri 2009. aasta kohtuotsus Brown *vs.* komisjon, F-37/05, EU:F:2009:121, punkt 68). Seega ei saa institutsiooni teenistujatel ja ametnikel olla absoluutset õigust osaleda institutsiooni sisekonkursil (vt selle kohta 6. märtsi 1997. aasta kohtuotsus de Kerros ja Kohn Berge *vs.* komisjon, T-40/96 ja T-55/96, EU:T:1997:28, punkt 39, ning 8. novembri 2006. aasta kohtuotsus Chetcuti *vs.* komisjon, T-357/04, EU:T:2006:339, punkt 42).

32 Niisiis tuleb personalieeskirjade artikli 27 esimese lõiguga vastuolus olevaks pidada üksnes tingimusi, mis piiravad kandidaatide pääsemist konkursile ja mis kätkevad endas riski, et ohustatakse eesmärki tagada nende kandidaatide registreerimine, kes on võimalikult võimekad (vt selle kohta 6. märtsi 1997. aasta kohtuotsus de Kerros ja Kohn Berge *vs.* komisjon, T-40/96 ja T-55/96, EU:T:1997:28, punkt 40, ning 17. novembri 2009. aasta kohtuotsus Di Prospero *vs.* komisjon, F-99/08, EU:F:2009:153, punkt 32).

33 Kolmandaks tuleb meenutada, et arvestades institutsioonide ulatuslikku kaalutlusõigust selles valdkonnas, peab Üldkohtu kontroll teenistuse huvidega seotud tingimuse täitmise üle piirduma küsimusega, kas institutsioon jäi mõistlikesse lubatud piiridesse ega kasutanud oma kaalutlusõigust ilmselgelt ebaõigesti (vt selle kohta 19. juuni 2015. aasta kohtuotsus Z *vs.* Euroopa Kohus, T-88/13 P, EU:T:2015:393, punkt 106).

34 Edasi tuleb määrata kindlaks muude teenistujate teenistustingimuste artikli 82 lõike 7 esimese ja teise lause ulatus.

35 Muude teenistujate teenistustingimuste artikli 82 lõike 7 esimeses lauses on öeldud, et tegevusüksuste II–IV lepingulistel töötajatel võib lubada osaleda sisekonkurssidel üksnes pärast kolmeaastast institutsioonis töötamist. Muude teenistujate teenistustingimuste artikli 82 lõike 7 teises lauses on muu hulgas täpsustatud, et tegevusüksuse III lepingulised töötajad võivad osaleda üksnes palgaastmetele AST 1–AST 2 ning tegevusüksuse IV lepingulised töötajad palgaastmetele AST 1–AST 4 või AD 5–AD 6 toimuvatel konkurssidel.

36 Üldkohus otsustas tänases kohtuotsuses Healy *vs.* komisjon (T-55/17) muude teenistujate teenistustingimuste artikli 82 lõike 7 esimese lausega seoses, et institutsioon, kes otsustab erandkorras korraldada sisekonkursi, mis on avatud tegevusüksuste II–IV lepingulistele töötajatele, peab kinni pidama nimetatud sättes kehtestatud teenistusstaaži kolmeaastasest künnisest. Asjaomasel institutsioonil on tema ulatuslikku kaalutlusõigust arvestades ning personalieeskirjade artikli 27 esimest lõiku ja artikli 29 lõiget 1 järgides siiski lubatud kehtestada teatud ametikohtade ja teatud tegevusüksuste suhtes rangemad tingimused, nõudes näiteks muude teenistujate teenistustingimuste artikli 82 lõike 7 esimeses lauses sätestatud minimaalsest teenistusstaažist pikemat teenistusstaaži (vt selle kohta analoogia alusel 13. juuli 1989. aasta kohtuotsus Jaenicke Cendoya *vs.* komisjon, 108/88, EU:C:1989:325, punkt 24).

37 Muude teenistujate teenistustingimuste artikli 82 lõike 7 teise lausega seoses tuleb asuda seisukohale, et Euroopa Liidu seadusandja on tegevusüksuse IV lepingulistel töötajatel – nagu hageja – põhimõtteliselt lubanud osaleda palgaastmetele AST 1–AST 4 või AD 5–AD 6 toimuvatel konkurssidel.

38 Selline järeldus peab paika, kui võtta arvesse erinevaid väljendeid, mida liidu seadusandja on vastavalt muude teenistujate teenistustingimuste artikli 82 lõike 7 esimeses ja teises lauses kasutanud. Esimeses lauses on liidu seadusandja täpsustanud, et lepingulistel töötajatel „võib lubada“ – hispaania keeles „podrá autorizarse“, saksa keeles „kann […] erteilt werden“, inglise keeles „may be authorised“, itaalia keeles „possono essere autorizzati“, poola keeles „może być upoważniony“ ja portugali keeles „podem ser autorizados“ – osaleda sisekonkurssidel, kui nad tõendavad, et neil on vähemalt kolmeaastane teenistusstaaž. Seevastu teises lauses ei ole seadusandja mingit loa andmist maininud. Vastupidi, ta on andnud tegevusüksuse IV lepingulistele töötajatele õiguse osaleda palgaastmetele AST 1–AST 4 või AD 5–AD 6 toimuvatel konkurssidel, kuid ei ole seda õigust laiendanud muudele palgaastmetele toimuvate konkursside suhtes. Kuigi prantsuskeelses versioonis on siinkohal kasutatud eitavat sõnastust – „ne peuvent prendre part qu'aux concours“ –, on sama mõtet teistes keeltes väljendanud jaatavas sõnastuses: hispaania keeles „solo tendrán acceso“, saksa keeles „haben Zugang […] nur für“, inglise keeles „may have access only“, itaalia keeles „possono partecipare unicamente“, poola keeles „może mieć dostęp jedynie“ ja portugali keeles „apenas podem ter acesso“.

39 Muude teenistujate teenistustingimuste artikli 82 lõike 7 kahe esimese lause tõlgendamisest nende koostoimes tuleneb, et institutsioon võib erandkorras korraldada sisekonkursi, mis on avatud lepingulistele töötajatele, kellel on vähemalt kolmeaastane teenistusstaaž. Ent kui institutsioon otsustab avada sisekonkursi lepingulistele töötajatele, kes niisugusele teenistusstaaži tingimusele vastavad, on ta kohustatud järgima õigust, mille liidu seadusandja on asjaomastele töötajatele andnud, ja seega lubama nendel lepingulistel töötajatel, kes kuuluvad tegevusüksusesse IV, osaleda palgaastmetele AST 1–AST 4 või AD 5–AD 6 toimuvatel konkurssidel, mis ta on otsustanud korraldada.

40 Järgides liidu seadusandja seatud piiranguid ja võttes arvesse institutsiooni ulatusliku kaalutlusõiguse, võib nii, nagu komisjon väidab ja nagu tuleneb eespool punktis 28 meenutatud kohtupraktikast, asjaomane institutsioon siiski piirata tegevusüksuse IV lepinguliste töötajate pääsemist palgaastmetele AST 1–AST 4 või AD 5–AD 6 toimuvatele konkurssidele, kehtestades täiendavad oskuste kriteeriumid, mida täidetavatel ametikohtadel või teenistuse huvides nõutakse.

41 Käesolevas asjas on selge, et vaidlusalune tingimus välistab kõikide tegevusüksuse IV lepinguliste töötajate konkursil COM/02/AST/16 (AST 2) osalemise, kuigi nad vastavad muudele konkursiteates määratud tingimustele. Seetõttu rikkus komisjon muude teenistujate teenistustingimuste artikli 82 lõike 7 teist lauset, mis annab sõnaselgelt nendele töötajatele õiguse palgaastmele AST 2 toimuvast konkursist osa võtta.

42 Komisjon leiab aga kostja vastuses, et vaidlusalune tingimus on personalieeskirjade artikli 27 esimese lõiguga ja artikliga 29 kooskõlas. Ta leiab, et sisuliselt on kõnealune tingimus otseselt seotud teenistuse huvidega, mis on selliste töötajate teenistusse võtmine, kes on kõrgelt kvalifitseeritud ja valmis kohe töökohustusi täitma. Nimelt on ülesanded ja kohustused, mida peavad täitma tegevusüksuse III töötajad ja mida peavad täitma tegevusüksuse IV töötajad, sama erinevad kui need, mis eristavad palgaastmete AST ja AD ametnike ülesandeid ja kohustusi, nagu nähtub personalieeskirjade I lisa A osast ja muude teenistujate teenistustingimuste artiklist 80.

43 Sellise argumentatsiooniga ei saa siiski nõustuda, kuna selle tulemusena jääksid kõrvale kõik tegevusüksuse IV lepingulised töötajad – isegi need, kes varem on tegevusüksuse III töötajatena täitnud sarnaseid ülesandeid, mida nõutakse täidetaval ametikohal – üksnes sel põhjusel, et neid peetakse palgaastme AST 2 ametikohtade jaoks ülekvalifitseerituks.

44 Nimelt on varem asutud seisukohale, et konkursil esitatud kandideerimisavalduse tagasilükkamine üksnes põhjusel, et kandidaat on ülekvalifitseeritud, takistab selle eesmärgi saavutamist, mis on personalieeskirjade artikli 27 esimeses lõigus kõikidele ametniku või teenistuja töölevõtmise menetlustele kehtestatud, see tähendab võtta institutsiooni teenistusse võimalikult võimekad, tulemuslikult töötavad ja sõltumatud isikud. Kandideerimisavalduse tagasilükkamine on siiski lubatav, kui institutsioon toob esile asjaolud, mille põhjal võib järeldada, et ülekvalifitseeritus võib takistada asjaomastel kandidaatidel täidetava ametikohaga seotud ülesannete täitmist või et see võib mõjuda negatiivselt asjasse puutuvate isikute töö kvaliteedile, nende tulemuslikkusele või motivatsioonile (vt selle kohta 11. veebruari 1999. aasta kohtuotsus Jiménez *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, T-200/97, EU:T:1999:26, punktid 47–49; vt samuti analoogia alusel 28. märtsi 1996. aasta kohtuotsus Noonan *vs.* komisjon, T-60/92, EU:T:1996:44, punktid 38–44).

45 Ühelt poolt rõhutab komisjon, et tegevusüksuse III lepinguliste töötajate ülesanded ja vastutuse tase ei ole sama, mis on tegevusüksuse IV lepingulistel töötajatel, ning et sama kehtib ka palgaastmete AST ja AD puhul.

46 Teiselt poolt väidab komisjon, et lepinguliste töötajate puhul vastab tegevusüksus III ametnike palgaastmetele AST 1 ja AST 2 ning tegevusüksus IV vastab ametnike palgaastmele AD.

47 Kahest nimetatud eeldusest lähtudes ja võttes arvesse vajadust võtta teenistusse isikud, kes on valmis kohe töökohustusi täitma, jõuab komisjon järeldusele, et tegevusüksuse III lepingulised töötajad võivad osaleda üksnes sisekonkursil COM/02/AST/16 (AST 2) ning et tegevusüksuse IV lepingulised töötajad võivad osaleda üksnes sisekonkursil COM/03/AD/16 (AD 6).

48 Seega, vastupidi eespool punktis 44 meenutatud põhimõtetele ei toeta komisjoni argumente ükski asjaolu, mis tõendaks, et tegevusüksuse IV lepinguliste töötajate ülekvalifitseeritus võiks palgaastmel AST 2 töötades mõjuda negatiivselt nende töö kvaliteedile, nende tulemuslikkusele või motivatsioonile.

49 Neil asjaoludel kasutas komisjon oma kaalutlusõigust ilmselgelt ebaõigesti, kui ta keelas tegevusüksuse IV teenistujatel sisekonkursil COM/02/AST/16 (AST 2) kandideerida.

50 Liiati, isegi kui oletada, et tegevusüksuse IV lepingulised töötajad ei või üldjuhul palgaastme AST 2 ametikohal toimuval konkursil osaleda põhjusel, et see tegevusüksus vastab ametnike palgaastmele AD, kaotaks muude teenistujate teenistustingimuste artikli 82 lõike 7 teine lause oma kasuliku mõju, kuna see annab justnimelt nendele lepingulistele töötajatele õiguse sellisel konkursil osaleda.

51 Neid asjaolusid arvestades tuleb vaidlusaluse tingimuse õigusvastasuse väitega nõustuda ja seega vaidlustatud otsus tühistada.

Kahju hüvitamise nõue

52 Kuna hageja leiab, et vaidlustatud otsuse tühistamisest ei piisa, et hüvitada mittevaraline kahju, mis tema hinnangul on talle tekitatud, palub ta Üldkohtul mõista komisjonilt välja 5000 euro suurune summa. Komisjon väidab vastu, et kui vaidlustatud otsus ei ole õigusvastane, siis tuleb hüvitamisnõue, mis esitati esimest korda Üldkohtus, tagasi lükata. Igal juhul, kui eeldada, et see otsus on õigusvastane, siis piisab väidetava mittevaralise kahju hüvitamiseks otsuse tühistamisest.

53 Olgu meenutatud, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt võib õigusvastase akti tühistamine kujutada endast iseenesest hüvitist, mis on nõuetekohane ja millest põhimõtteliselt piisab kogu sellise mittevaralise kahju hüvitamiseks, mida see akt võis tekitada (9. novembri 2004. aasta kohtuotsus Montalto *vs.* nõukogu, T-116/03, EU:T:2004:325, punkt 127; vt samuti selle kohta 9. juuli 1987. aasta kohtuotsus Hochbaum ja Rawes *vs.* komisjon, 44/85, 77/85, 294/85 ja 295/85, EU:C:1987:348, punkt 22).

54 Siiski, õigusvastase akti tühistamine ei saa kujutada endast iseenesest nõuetekohast hüvitist, kui vaidlustatud akt kujutab endast esiteks hageja võimetele antud sõnaselgelt negatiivset hinnangut, mis võib teda kahjustada (vt selle kohta 7. veebruari 1990. aasta kohtuotsus Culin *vs.* komisjon, C-343/87, EU:C:1990:49, punktid 27–29; 23. märtsi 2000. aasta kohtuotsus Rudolph *vs.* komisjon, T-197/98, EU:T:2000:86, punkt 98, ning 13. detsembri 2005. aasta kohtuotsus Cwik *vs.* komisjon, T-155/03, T-157/03 ja T-331/03, EU:T:2005:447, punktid 205 ja 206), ja teiseks tõendab hageja, et talle on tekitatud mittevaralist kahju, mis on eristatav tühistamise aluseks olevast õigusvastasusest ja mida ei saa selle tühistamise teel täielikult heastada (6. juuni 2006. aasta kohtuotsus Girardot *vs.* komisjon, T-10/02, EU:T:2006:148, punkt 131, ning 19. novembri 2009. aasta kohtuotsus Michail *vs.* komisjon, T-49/08 P, EU:T:2009:456, punkt 88).

55 Käesolevas asjas väidab hageja, et tema mittevaraline kahju tuleneb sellest, et komisjon ei suutnud luua tema jaoks uuesti samu tingimusi, mille kohaselt oleks tulnud korraldada konkurss, et kõikide kandidaatide võrdne kohtlemine ja hindamise objektiivsus oleks tagatud.

56 Tuleb tõdeda, et esiteks ei heida hageja komisjonile ette tema võimetele antud negatiivset hinnangut, mis võib teda kahjustada, ja teiseks ei ole ta tõendanud, et talle on tekitatud mittevaralist kahju, mis on eristatav tühistamise aluseks olevast õigusvastasusest.

57 Neil asjaoludel ning eespool punktides 53 ja 54 meenutatud kohtupraktikat kohaldades leiab Üldkohus, et mittevaraline kahju, mida hagejale võidi vaidlustatud otsuse õigusvastasusega tekitada, on selle otsuse tühistamisega sobivalt ja piisavalt hüvitatud. Seega tuleb kahju hüvitamise nõue rahuldamata jätta.

58 Kõikidest eespool esitatud kaalutlustest tuleneb, et käesolev hagi tuleb rahuldada osas, milles nõutakse vaidlustatud otsuse tühistamist, ja ülejäänud osas hagi rahuldamata jätta.

Kohtukulud

59 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja komisjon on peamises osas kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud välja mõista komisjonilt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (üheksas koda)

otsustab:

1. **Tühistada sisekonkursi COM/02/AST/16 (AST 2) komisjoni otsus, millega Alain Schoonjansi kandideerimisavaldus tagasi lükati.**

2. **Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**

3. **Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.**

Gervasoni Kowalik-Bańczyk Mac Eochaidh

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 12. septembril 2018 Luxembourgis.

Allkirjad